

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

blemer, vi må have undersøgt i mellemtiden. Hr. Niels Matthiasen ved jo, hvor store problemer der knytter sig til netop det kgl. teaters bygningsmæssige og tekniske forhold.

Må jeg om abonnementsproblemerne samlet sige, at jeg stort set er enig med de betragtninger, som hr. Lombourn fremførte. Jeg tror ikke, man behøver at nære nogen frygt for, at der gennem abonnementsordningerne sker en sænkning af niveauet. Det afgørende er, at der gennem denne ordning skabes større sikkerhed for teatrene, en sikkerhed, man jo i høj grad efterlyser. Man må jo endelig erindre sig, at man netop efterlyser denne sikkerhed.

Hvad angår de eksperimenterende scener — jeg tror, det var fru Hanne Reintoft, der omtalte dem — vil man jo kunne tage hensyn til deres forhold gennem § 19, stk. 2, hvor det jo — jeg citerer — siges:

„I særlige tilfælde og til mindre teatervirksomheder kan der ydes tilskud ud over, hvad der følger af stk. 1.“

Der nævnes udtrykkeligt, at man her også i ganske særlig grad tænker på de små teatervirksomheder.

Med hensyn til det, som fru Hanne Reintoft spurgte om, dette med godkendelsen, altså bevillingens tildeling, vil jeg gerne sige, at jeg ser ikke nogen som helst fare ved, at det lægges ud til politimyndighederne. Der er jo i loven angivet ganske bestemte kriterier, som skal lægges til grund for vurderingen ved bevillingsudstedelse, disse kriterier holder man sig til, og dermed skulle den sag være helt i orden.

Fru Gunhild Due spurgte, om man ikke kunne indføre bestemmelserne i Grønland og på Færøerne. Jeg kan ikke se, at der er noget i vejen for, at man fra ministeriets side, når loven er gennemført, vil kunne gøre dette ad administrativ vej. Jeg synes, det er en udmærket idé.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder, det er et lovforslag, der i høj grad egner sig til behandling i udvalg. Mange af de problemer, man har rejst her, skal vi nok få grundigt belyst, og ministeriet skal gøre, hvad man kan for at skaffe det materiale, der er ønsket. Jeg tror også, vi har brug for at aflægge besøg i marken, på teaterskolen, hvis forhold vi skal diskutere, men også på

teatre af forskellig karakter, sådan at udvalgets medlemmer kan få lejlighed til at se, hvilken udvikling der er i gang. Det kan jo være, at der derudaf også kan opstå ideer til behandling af spørgsmålet om støtteordningernes indbyrdes balance.

Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået.

Niels Matthiasen: Jeg må lige rette en misforståelse. I mit indlæg sagde jeg ikke, at vi skulle tage loven om det kgl. teater op ved behandlingen af denne teaterlov. Hvad jeg sagde, var, at jeg principielt mente, at det ikke længere var rimeligt, at man opretholdt en lov særlig for det kgl. teater, men at det kom ind under den almindelige lovgivning om teatre her i landet. Man kunne f. eks., når man havde gennemdrøftet alle problemerne vedrørende det kgl. teater og ville komme med et nyt lovforslag om det, arbejde det sammen med denne teaterlov og få en dertil sigtende revisionsparagraf ind i denne teaterlov. Jeg tror nemlig, det er nødvendigt, for jeg mener ikke, man har løst alle problemerne efter forløbet af de 2½ måned, vi har til rådighed, inden lovforslaget skal vedtages.

Må jeg gøre en enkelt bemærkning om det økonomiske. Jeg har ikke bestridt, at beløbene er blevet større i løbet af de år, der er gået. De blev også større under den socialdemokratiske regering, og det kan ikke nytte, at man hele tiden kommer og siger: I udviklede det jo ikke mere, end vi gør i øjeblikket. Det, der er det afgørende i forbindelse med denne teaterlov, er, at den skulle have været fornyet i 1968. Da udsatte vi revisionen et år. Nu står vi altså og skal have den gennemført, og dér ville vi, hvad enten vi var regering eller som nu er i opposition, have draget lære af de erfaringer, vi har fået i de forløbne år, og det er her, jeg peger på, at den lov, som vi kommer med nu, ikke opfylder de nødvendige krav.

Jeg ved udmærket godt, at der er lavet en ordning, der f. eks. giver privatteatrene 50 pct. af driftsudgifterne på bygninger og 50 pct. af forskellen mellem normal billetpris og abonnementspris, og så har man paragraffen om „i særlige tilfælde“. Men forholdet omkring Det Ny Teater, som jeg nævnte, var jo, at det, man kunne få efter